

Lovforslaget (se Tillæg C.) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 223).

Sagen sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Lovforslaget, som er udarbejdet efter de sædvanlige Principper for Kontorholdsvederlag, er vedtaget uforandret i det høje Folketing, det vil sige, der blev stillet et Ændringsforslag fra Administrationens Side, der gik ud paa at forhøje et enkelt Kontorholdsvederlag, men Lovforslaget vedtoges i øvrigt uforandret, saaledes som Administrationen ønskede det, og jeg skal nu anbefale det til dette høje Tings Velvillie.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 653).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Godskesen, Birch, Hvidberg, Knuth, Lange, Fr. Petersen, Rambusch, Poul Rasmussen, Niels Rasmussen og Stilling:

Til § 1.

I 1ste Stykke, 1ste Linie, indføjes mellem „Til“ og „at“ Ordene: „mod Beting“.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Godskesen: Ved dette Lovforslags første Behandling tillod jeg mig at henvende Opmærksomheden paa, at saaledes som Lovforslaget var formuleret, vilde det udelukke velsindede Folk — særlig maaske Læger, Præster og Sagførere — fra fremtidig at optræde som Mellemmænd ved Anbringelse af Børn. Jeg mente, at der fra saadanne velsindede Folks Side hidtil oftere er udfoldet en gavnlig Virksomhed, som ikke burde hindres, og jeg henstillede derfor at ændre Lovforslaget saaledes, at slige velsindede Folk fremdeles kunde optræde som Mellemmænd. Derimod indlod jeg mig ikke paa nærmere at udvikle, hvorledes en saadan Ændring kunde foretages, idet Formen var mig nogenlunde ligegyldig. Hvad det for mig kom an paa, var, at den Tanke, jeg havde fremsat, praktisk blev realiseret, men om det skete under den ene eller den anden Form, havde for mig lidet at sige; jeg kunde være villig til at acceptere en hvilken som helst Form, der kunde finde Tilslutning, og navnlig kunde jeg overmaade godt have overladt den højtærede Justitsminister at udforme Tanken, saaledes som han maatte kunne gaa ind paa den i Praxis. Ved første Behandling tog imidlertid den højtærede Minister Afstand fra selve Tanken, og jeg har da derefter maattet tænke paa, hvorledes jeg selv kunde udforme den i et Ændringsforslag. I og for sig kunde det have syntes naturligt, at jeg havde foreslaaet Lovforslaget begrænset til de Mellemmænd, der driver en stadig Virksomhed ved Anbringelse af Børn, det vilde jo ganske ramme den Tanke, som jeg udviklede, men jeg frygtede for, at det skulde vise sig vanskeligt at gennemføre et saaledes formuleret Ændringsforslag. Det kunde jo nemlig straks bemærkes, at det er en vanskelig Sag at afgøre, hvor mange Tilfælde der skal til, for at man kan sige, at en Person driver en stadig Virksomhed. Selv hvor Beviset er fuldstændig klart, og det er fuldstændig givet, hvor mange Gange den paagældende er optraadt, kan det omtvistes, om det er tilstrækkeligt til at skabe en stadig Virksomhed. For mit eget rent personlige Vedkommende vilde jeg ikke have anset en saadan Vanskelighed for afgørende. Der er nemlig ogsaa andre Steder i vor Lovgivning, hvor det kommer i Betragtning, om der foreligger stadig Virksomhed eller Vane, og hvor Spørgsmaalet opstaar, hvor mange enkelte Handlinger der skal til for at skabe en stadig Virksomhed